

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καλλιτέχνης με ενδιαφέροντα και για τη χαρακτηριστική ο Βασίλης Σταύρου που γεννήθηκε στην Άρτα το 1951 φαίνεται ότι στην ζωγραφική του κινείται ταυτόχρονα σε δυο κατευθύνσεις. Στη μια ενδιαφέρεται περισσότερο για την ρεαλιστική περιγραφή που φτάνει σε μερικές περιπτώσεις ως τον βερισμό των λεπτομερειών και στην άλλη βασίζεται στα υπαινικτικά στοιχεία και στην εκφραστική δύναμη του χρώματος. Στις δυο περιπτώσεις πάντως έχει σαν αφετηρία του την οπτική πραγματικότητα και ειδικά τον φυσικό χώρο, δηλαδή την τοπιογραφία και επιδίωξή του είναι να μεταφέρει στον θεατή τον εσωτερικό χαρακτήρα των θεμάτων του. Στις πιο χαρακτηριστικές του προσπάθειες δίνει δέντρα και κλαδιά δέντρων, αγρούς με λουλούδια, τα κοινά λουλούδια της ελληνικής γής, σε μερικές εκδοχές με κάποια σχηματοποίηση και πάντα με την έμφαση στις καθαρά ζωγραφικές αξίες. Η σχηματοποίηση σε μερικές προσπάθειές του καταλήγει και σε σύνολα που έχουν σχεδόν αφηρημένα μορφοπλαστικά λεξιλόγια. Πάντα στη ζωγραφική του διαφαίνεται μια κάπως ρομαντική διάθεση που μάλιστα συνοδεύεται και από μια περισσότερο λυρική διάσταση. Χρησιμοποιούνται τόσο μπρεσσιονιστικά όσο και εξπρεσιονιστικά στοιχεία στις πιο ολοκληρωμένες προσπάθειές του, με στόχο να εκφραστεί τόσο η εσωτερική επαφή του καλλιτέχνη με το θέμα του, όσο και η εκφραστική δύναμη του χρώματος. Αν και σε μια σειρά από έργα με τα γυμνά ή κουτσουρεμένα δέντρα διαφαίνονται και συμβολικές ίσως προεκτάσεις, τα καθοριστικά στοιχεία είναι η προσπάθεια να εκφραστεί η ίδια η φωνή του φυσικού χώρου. Πρόκειται για μια ζωγραφική χαμηλών τόνων και περισσότερο λυρικών διατυπώσεων.

1995 Χρύσανθος Χρήστου Ακαδημαϊκός-Ιστορικός τέχνης